

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

32. ஆசைப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

* பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் ஆசைப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருவண்ணாமலை (Sambandar)

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார்புரங்க ளெரித்தவன்று மூவர்க் கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின் னிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையஞ்சாரல் அண்ணா மலையாரே.

திரு அறையணிநல்லூரை வழிபட்ட புகலிப் பிள்ளையார் தேவரும் முனிவரும்
வணங்கும் திருவண்ணாமலையை அன்பர் கள் காட்டக்கண்டார் . அண்ணாமலை ,
சிவனுருவாகக் காட்சி வழங்குதலும் , தமது கண்களால் அக்காட்சியைப் பருகி ,
பெரு மானை வழிபட்டு இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-ஆசைப்பத்து (Manikavasagar)

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக்

கழற்சே வடியென்னும்

பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட

பொல்லா மணியேயோ

இருளைத் துரந்திட் டிங்கேவா

வென்றங் கேகூவும்

அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்

கண்டாய் அம்மானே.

ஆத்தும இலக்கணம்

ஆசையை விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் பத்துத் திருப்பாடல் களின் தொகுதி ஆசைப் பத்து. வெயிலில் நிற்போர்க்கு நிழலை அடைய விரும்புதலே இயல்பாதல்போல, துன்பமயமாகிய உலகத்தில் நின்று இடருறும் உயிர்கட்கு இன்பமே வடிவான இறைவனை அடைய விரும்புதலே இயற்கையாதலானும், அவ்விருப்பத்தையே இப்பகுதி இனிது விளங்கக் கூறுதலானும் இதற்கு, `ஆத்தும இலக்கணம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது திருப்பெருந் துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுவதும், வேறுபட்ட சீர்களையுடைய அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

300. கூற்றின் உயிர்போல் அடியேன் உயிரும்

கொள்ளை கொண்டுஓங்கும்
ஏற்றின் கொடியாய் எல்லாம் வல்ல
இறைவேங் கடவாவோ
நீற்றின் கவின்கேர் நெற்றிப் பெருமான்
நின்தன் அன்பின்பேர்
ஆற்றில் முழ்க ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

1

301. வேளுங் காண வெட்கும் எழில்கேர்

விமலா தேரும்கால்
தாளும் தலையும் தம்மில் சார்தத்
துவவேங் கடவாவோ
நீளும் கழல்நின் அடியார் குழுவள்
எனையும் ஒருவேளாய்
ஆளும் பரிசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

2

302. கடிதற்கு அரிய காரார் இருளைக்

கடியேன் உள்நின்று
விடியச் செற்ற விளியா ஞான
வெளிவேங் கடவாளன்
முடியில் பிறங்க முனையா முடியா
முவாச் சிங்காநின்
அடியைச் சூட்ட ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

3

303. தளவின் மாலை தலைவாய்ச் சூடித்

தயவாய் அடிச்சிக்காக்
களவில் வந்துளன் ஆகம் கலந்த
கனவேங் கடவாவோ
பளகில் லாநின் பரஞ்சோ திப்பர்ப்
பதத்தின் வளம்காண
அளவில் லாப்பே ராசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

4

304. கனவல் லாத நனவில் வந்துளன்

ஆகம் கலந்தேபோய்
நனவல் லாத கனவா அதைச்செய்
நயவேங் கடவாவோ
கனவல் லாப்பொய்ந் நனவின் தன்மை
கண்டேன் அதுபோல் மெய்ந்

- நனவும் காண நசைப்பட்டேன் நான்
கண்டாய் அம்மானே. 5
305. வேழக் கருப்பு வில்லோன் ஆடல்
விளியச் செற்றுஎன்னை
வாழச் செய்த வயஞ்சேர் அங்கண்
நுதல்வேங் கடவாவோ
சூழத் துலங்கும் துரியச் சுடர்நின்
உருவாஞ் ஜோதிக்கண்
ஆழச் சேர ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 6
306. சீரார் வளஞ்சேர் சிவனே மற்றைத்
தேவர் எவராலும்
தீராப் பிறவி தீரத் துடைக்கும்
திருவேங் டவாவோ
பேரா யிரம்சேர் பெருமான் உன்தன்
பேராப் பேரின்ப
ஆரா அமுதுக்கு ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 7
307. ஊக்கம் கொண்ட உரவோர் ஆய
ஒருமூப் பெரியோரும்
ஏக்கம் கொளப்பே ரெழில்சேர் அழலா
எழுவேங் கடவாவோ
மோக்கப் பொருள்தன் நோக்கால் தரும்இன்
முகவா அருளின்பேர்
ஆக்கம் பெறநான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 8
308. நந்தா ஒளிசேர் நம்பா தன்பால்
அன்பாய் வந்தார்தம்
சிந்தா குலங்கள் சிந்தா மலங்கச்
செயும் வேங்கடவாவோ
வந்தாய் அருட்சீர் தந்துஆட் கொண்ட
வளஞ்சேர் முகத்துக்கே
எந்தாய் என்றும் இச்சைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 9
309. பிழிந்த தேன்பால் பிறக்கிட்டு ஒழியப்
பிரியாப் பேரின்பம்
பொழிந்த வானப் புனிதப் புயலே
புகழ்வேங் கடவாவோ
இழிந்த இந்தப் பொல்லா யாக்கை
தன்னை யான்என்கை
அழிந்தே போக ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 10

310. அடல்சேர் ஆண்மை அரிமா நோக்கால்
அடியார் உயிர்தம்மைச்
சுடலால் அவைதாம் சொக்கப் பொன்னாப்
புரிவேங் கடவாவோ
உடல்சேர் மாய உடலைக் கெடுத்துளன்
உடையாய்ப் பேரின்பக்
கடல்வாய் ஆடக் காதல் கொண்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

11

311. தடைக்கேடு எல்லாம் தகர நூறித்
தஞ்சத் தவரைத்தன்
புடைக்கே அருளின் போக நுகரப்
புரிவேங் கடவாவோ
நடைகூ டாம்இந் நடலை உடலை
உடைத்து நலம்சேர்உன்
குடைக்கீழ் வாழக் காதல் கூர்ந்தேன்
கண்டாய் அம்மானே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

வேள்-மன்மதன், சிங்கா-வாடாத, குன்றாத
தளவின் மாலை-முல்லைப் பூ மாலை, பளகு-குற்றம்
கருப்பு-கரும்பு, ஆடல் விளிய - வலிமை அழிய
மோக்கப்பொருள்-மோட்சமாகிய பொருள்
நடலை உடல்- துன்பமிக்க உடல்